

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ПРОГРАМА КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ
на здобуття рівня вищої освіти «бакалавр»

Галузь знань: 18 Виробництво та технології

Спеціальність: 182 Технології легкої промисловості

Освітня програма: Конструювання та технології швейних виробів

Схвалено на засіданні кафедри технології і конструювання швейних виробів
протокол № 8 від 28 березня 2025 р.

Зав. кафедри

Світлана КУЛЕШОВА

Гарант ОП

Оксана ДОМБРОВСЬКА

Програма розглянута та схвалена на засіданні вченої ради факультету технологій
і дизайну
протокол № 8 від 18 квітня 2025 р.

Голова вченої ради факультету

Тетяна ІВАНІШЕНА

Загальні положення

Кваліфікаційний екзамен на здобуття рівня вищої освіти «бакалавр» за спеціальністю 182 «Технології легкої промисловості», освітньо-професійна програма «Конструювання та технології швейних виробів» охоплює обов'язкові компоненти професійної підготовки, а саме: «Матеріалознавство», «Основи проєктування виробів», «Спецрозділи з проєктування виробів», «Основи технології виробів».

Структура кваліфікаційного екзамену сформована з урахуванням програмних результатів навчання за рівнем вищої освіти «бакалавр».

**Перелік освітніх компонентів (навчальних дисциплін),
на базі яких складається іспит**

Матеріалознавство

1. Класифікація текстильних волокон.
2. Геометричні властивості волокон і ниток.
3. Фізичні та механічні властивості волокон і ниток.
4. Основні властивості волокон і ниток.
5. Хімічний склад, молекулярна будова та властивості натуральних волокон рослинного походження.
6. Хімічний склад, молекулярна будова та властивості волокон тваринного походження.
7. Характеристика основних етапів отримання хімічних волокон.
8. Хімічний склад, будова та властивості гідроцелюлозних та ацетилцелюлозних волокон і ниток.
9. Хімічний склад, будова та властивості поліамідних та поліефірних волокон і ниток.
10. Хімічний склад, будова та властивості поліакрилонітрильних волокон і ниток.
11. Класифікація ткацьких переплетень.
12. Характеристика переплетень головного класу.
13. Опорна поверхня матеріалу. Методи визначення.
14. Основні системи прядіння. їх характеристика.
15. Класифікація характеристик механічних властивостей матеріалів для одягу.
16. Здрапірованість та жорсткість текстильних матеріалів, їх значення в швейному виробництві.
17. Незминальність і зминальність текстильних матеріалів, її значення в швейному виробництві.
18. Розсувність і обсіпальність ниток в тканинах, її значення в швейному виробництві.
19. Зміна лінійних розмірів текстильних матеріалів.
20. Здатність матеріалів до формування при ВТО.

Основи проєктування виробів
Спецрозділи з проєктування виробів

1. Характеристика розмірних ознак та методики їх вимірювання.
2. Характеристика ведучих розмірних ознак для цілей конструювання одягу.
3. Силуети одягу та їх характеристика.

4. Характеристика прибавок на вільне облягання.
5. Вимоги до сучасного одягу.
6. Характеристика основних конструктивних груп одягу (плечовий, поясний).
7. Вихідні дані і особливості побудови креслеників поясних виробів.
8. Вихідні дані і особливості побудови креслеників плечових виробів.
9. Характеристика промислових методик конструювання одягу (ЄМКО РЕВ, ЦНДІШП, Мюллер і син).
10. Способи конструктивного відтворення нових моделей одягу.
11. Характеристика прийомів конструктивного моделювання першого виду.
12. Характеристика прийомів конструктивного моделювання другого виду.
13. Характеристика прийомів конструктивного моделювання третього виду.
14. Характеристика прийомів конструктивного моделювання четвертого виду.
15. Моделювання деталей виробу шляхом перенесення виточки.
16. Особливості оформлення ліній борту та низу виробів.
17. Загальні відомості про коміри, їх класифікація.
18. Особливості розрахунку та побудови стоячих комірів.
19. Особливості розрахунку та побудови стояче-відкладних комірів.
20. Особливості розрахунку та побудови креслення комірів піджачного типу.
21. Етапи конструкторської підготовки нових моделей одягу до запуску у виробництво.
22. Характеристика проектно-конструкторської документації на нову модель.
23. Нормативна характеристика параметрів швів для виготовлення одягу.
24. Зміст і порядок оформлення технічного опису на нову модель.
25. Характеристика робочої документації на швейний виріб.
26. Класифікація лекал за призначенням.
27. Технічні вимоги до оформлення лекал.
28. Особливості побудови основних лекал.
29. Особливості побудови похідних лекал.
30. Особливості побудови лекал підкладки.
31. Особливості побудови лекал прокладок.
32. Характеристика допоміжних лекал.
33. Основні вимоги до градації лекал.
34. Способи градації лекал.
35. Особливості розробки схем градації лекал.

Основи технології виробів

1. Асортимент та класифікація одягу.
2. Характеристика контурів деталей одягу різного асортименту.
3. Види способів з'єднання деталей одягу.
4. Класифікація ручних стібків і строчок.
5. Класифікація машинних швів і строчок.

6. Термінологія виконання машинних робіт.
7. Основні параметри ниткових швів.
8. Робочі органи швейних машин, їх роль в процесі утворення стібків.
9. Особливості використання машин за призначенням (універсальні, спеціальні, напівавтомати, автомати).
10. Типи човникових, ланцюгових та обметувальних стібків.
11. Призначення та мета волого-теплого оброблення швейних виробів.
Характеристика основних етапів ВТО.
12. Параметри ВТО, їх роль в процесі волого-теплого оброблення виробів.
13. Термінологія операцій ВТО та клейових з'єднань.
14. Класифікація клейових матеріалів та способи їх використання.
15. Класифікація кишень та особливості їх початкового оброблення.
16. Класифікація застібок та особливості їх оброблення.
17. Особливості оброблення застібок штанів.
18. Класифікація комірів та особливості їх початкового оброблення.
19. Особливості оброблення основних вузлів чоловічої сорочки.
20. Особливості оброблення основних вузлів чоловічих штанів.
21. Загальні відомості про процеси виготовлення одягу.
22. Термінологія виготовлення швейних виробів у технологічному процесі.
23. Особливості складання технологічної послідовності у табличній формі.
24. Характеристика типів швейних підприємств.
25. Характеристика типів швейних потоків.
26. Розрахунок основних параметрів швейного потоку.
27. Умови компонування організаційних операцій.
28. Формування організаційно-технологічного рішення швейного потоку.
29. Оцінка організаційно-технологічного рішення побудови швейного потоку.
30. Послідовність розробки організаційно-технологічної структури швейного потоку.
31. Планувальне рішення швейного потоку.
32. Розрахунок техніко-економічних показників потоку.
33. Аналіз організаційно-технологічної схеми потоку.
34. Характеристика діаграми швейного потоку.
35. Особливості побудови графу технологічного процесу.

Список рекомендованої літератури

Матеріалознавство

1. Кущевський М.О. Матеріалознавство швейного виробництва: навчальний посібник / М.О. Кущевський, Г.С. Швець. – К.: Видавничий дім «Кондор», 2021. 412с.
2. Швейне виробництво та матеріалознавство : словник / Лазур К. Р., Олійник Т. М. – Л. : Новий Світ -200, 2023. 246 с.
3. Рябчиков М.Л. Технології та дизайн у модній індустрії: навчальний посібник / М.Л. Рябчиков, Т.М. Головенко, Л.В. Назарчук, О.Л. Ткачук, О.В. Шовкомуд – Луцьк: ЛНТУ, 2023. 855 с.
4. Кустова О. Г., Гриценко В. В. Виробництво і асортимент швейних ниток: Довідник. Львів : Новий Світ – 2000, 2020. 52 с
5. Матеріалознавство: лабораторний практикум з дисципліни для студентів спеціальності 182 « Технології легкої промисловості»/ М.О. Кущевський., Г.С. Швець., В.О. Злотніков. – Хмельницький :ХНУ, 2019. 136 с.
6. Речицький О.Н. Хімія високомолекулярних сполук в схемах: навч. посіб. / О.Н. Речицький, С.Ф. Решнова. – Херсон: Вишемирський В.С., 2018. 462 с.

Основи проєктування виробів

Спецрозділи з проєктування виробів

1. Краснюк Л.В. Теорія і практика конструювання трикотажних виробів верхнього асортименту: навч. посіб. / Л.В. Краснюк, О.М. Троян, Н.В. Кудрявцева. – Хмельницький: ХНУ, 2020. 208 с.
2. Основи проєктування виробів Ч.2: лабораторний практикум для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності «182 - Технології легкої промисловості»/ А.Л. Славінська, О.П. Сиротенко. – Хмельницький: ХНУ, 2022. 94 с.
3. Основи проєктування виробів: лабораторний практикум з дисципліни для студентів спеціальності 182 «Технології легкої промисловості» (ОПП «Конструювання та технології швейних виробів») / уклад.: Л. В. Краснюк, В. В. Мица. Хмельницький : ХНУ, 2021. 168 с.
4. Славінська А.Л. Практикум з проєктування і конструктивного моделювання одягу. В 2-х ч.: навч. посіб. Ч.1:Проектування та технічне моделювання базових конструкцій одягу/ А.Л. Славінська, О.П. Сиротенко. – Хмельницький: ХНУ, 2016. 267 с.
5. Славінська А.Л. Практикум з проєктування і конструктивного моделювання одягу. В 2-х ч.: навч. посіб.Ч.2:Проектування та конструктивне

модельовання різновидів крою базових конструкцій одягу/ А.Л. Славінська, О.П. Сиротенко.– Хмельницький : ХНУ, 2016. 319 с.

6. Кудрявцева Н. В. Практикум з конструювання жіночого та чоловічого верхнього одягу за методикою ЄМКО РЕВ: навч. посібник / Н. В. Кудрявцева, Л. В. Краснюк. – К.: Видавничий дім «Кондор», 2017. 170 с.

7. Конструювання і виготовлення виробів із хутра та шкіри: навч. посіб. / О. П. Бохонько, В. В. Мица, О. В. Ярощук. – Хмельницький : ХНУ, 2017. 303 с.

8. Пашкевич К. Л. Дизайн одягу на засадах тектонічного підходу: методи, засоби, проектні практики: Ч.1. Конструктивне моделювання одягу: моногр. - Київ: КНУТД, 2023. 130 с.

9. Ергономічне проектування одягу різного призначення: монографія / Л.В. Краснюк, О.М. Троян, О.М. Луцевська [та ін.]. – Хмельницький: ХНУ, 2017. 177 с.

10. ДСТУ EN 13402-1:2009 Одяг. Позначки розмірів. Частина 1. Терміни, визначення понять та вимірювання розмірів тіла (EN 13402-1:2001, IDT). Чинний від 2011-07-01. – К.: Держспоживстандарт України, 2014. 10 с.

11. ДСТУ EN 13402-2:2009 Одяг. Позначки розмірів. Частина 2. Основні та додаткові виміри (EN 13402-2:2002, IDT). Чинний від 2011-01-01. – К.: Держспоживстандарт України, 2014. 8 с.

12. ДСТУ ISO 8559:2006 Одяг. Конструювання та антропометричне вимірювання. Розміри людського тіла (ISO 8559:1989, IDT). Чинний від 2011-01-01. – К.: Держспоживстандарт України, 2009. 14 с.

13. Технології експериментального та підготовчо-розкрійного виробництва швейної галузі : навч. посіб. / С. М. Березненко, О. І. Водзінська, Л. Б. Білоцька, С. Ю. Лозовенко. – Київ : КНУТД, 2023. 340 с.

14. Шовкомуд О. В. Устаткування швейної промисловості: навчальний посібник / О. В. Шовкомуд, Т. М. Головенко, В. С. Пуць. – Луцьк : Вежа-Друк, 2023. 280 с.

15. Дітковська О. А., Сиротенко О. П. Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва : лабор. практикум з дисципліни для студ. спец. 182 «Технології легкої промисловості» (ОПП «Конструювання та технології швейних виробів») / О. А. Дітковська, О. П. Сиротенко. – Хмельницький : ХНУ, 2020. 63 с.

16. Славінська А.Л. Побудова лекал одягу різного асортименту: навч. посібник / А.Л. Славінська. – Хмельницький: ХНУ, 2011. 222 с.

17. Електронний засіб навчального призначення «Професія творити моду» – Електронний ресурс – Режим доступу: <https://posibnyk.fashionglobusukraine.com/>

Основи технології виробів

1. Шовкомуд О. В. Устаткування швейної промисловості: навчальний посібник / О. В. Шовкомуд, Т. М. Головенко, В. С. Пуць. – Луцьк : Вежа-Друк, 2023. – 280 с
2. Бабич А.І. Технологія виготовлення виробів з різних матеріалів: навч. посіб. - Київ: КНУТД, 2021. 248 с.
3. Технології волого-теплого оброблення, клейових, зварних з'єднувань та хімізації у швейній галузі : навч. посіб. / С. М. Березненко, О. І. Водзінська, Л. Б. Білоцька, С. В. Донченко. – Київ : КНУТД, 2020. 303 с.
4. Буханцова Л. В., Привала В. О. Процеси виготовлення легкого плечового одягу : навч. посіб. Львів: Новий світ – 2000, 2020. 302 с.
5. Горобчишина В. С. Довідник технологічних послідовностей виготовлення одягу : навч. посіб. Львів : Новий Світ – 2000, 2020. 292 с.
6. Головенко Т. М., Назарчук Л. В., Шовкомуд О. В. Основи технології виробів: навч. посіб. — Луцьк: Луцький НТУ, 2020. 265 с.
7. Єжова О. В., Абрамова О. В. Технологія оброблення швейних виробів: навч. посіб. К. : Центр учбової літератури, 2022. 256 с.
8. Електронний засіб навчального призначення «Професія творити моду» – Електронний ресурс – Режим доступу: Електронний засіб навчального призначення «Професія творити моду» – Електронний ресурс – Режим доступу: <https://posibnyk.fashionglobusukraine.com/>
9. Технологія виготовлення виробів різного асортименту : лабораторний практикум для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності “Технології легкої промисловості” (ОПП «Конструювання та технології швейних виробів») / О. П. Сиротенко, Ю. В. Кошевка. – Хмельницький : ХНУ, 2025. 128 с.
10. Основи технології виробів. Ч. 1 : МВ до лабораторних робіт з дисципліни / уклад. Л. В. Буханцова, Ю. В. Кошевка. Хмельницький : ХНУ. 2021. 130 с.
11. Основи технології виробів. Ч. 4: Технологічні процеси виготовлення одягу зі шкіри та хутра : лаборатор. практикум для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 182 «Технології легкої промисловості» (спеціалізація «Конструювання та технології швейних виробів») / уклад.: Ю. В. Кошевка, О. В. Захаркевич. Хмельницький : ХНУ, 2022. 75 с.
12. Основи технології виробів. Обладнання та устаткування : лаборатор. практикум для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

спеціальності 182 «Технології легкої промисловості» (ОПП Конструювання та технології швейних виробів) / уклад. В. О. Привала, В. В. Мица. Хмельницький : ХНУ, 2025. 83 с.

13. Основи технології виробів : методичні рекомендації до курсового проектування для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності «Технології легкої промисловості»/ Ю. В. Кошевка, В. О. Привала. Хмельницький : ХНУ, 2025. 113 с.

14. Березненко С.М., Білоцька Л.Б. та ін. Основи технологій експериментального та підготовчо-розкрійного виробництва: навч. посіб. / С. М. Березненко, Л. Б. Білоцька, О. І. Водзінська, С. В. Донченко. – К. : КНУТД, 2017. 171 с.

15. Бохонько О.П. Конструювання і виготовлення виробів із хутра та шкіри: навч. посіб. / О.П. Бохонько, В.В. Мица, О.В. Ярошук. – Хмельницький: ХНУ, 2017. 303 с.

16. Основи проектування технологічних процесів виготовлення швейних виробів: монографія / В.С. Горобчишина – Л. : Новий Світ – 2000, 2024. 267 с.

17. Березненко С. М. Основи технологій експериментального та підготовчо-розкрійного виробництва : навч. посіб. / С. М. Березненко, О. І. Водзінська, Л. Б. Білоцька та ін. – Київ : КНУТД, 2017. 171 с.

18. Проектування підприємств. Лабораторний практикум для студентів скороченої форми навчання спеціальності 182 – Технології легкої промисловості, спеціалізації – Художнє моделювання та технології швейних виробів / І.О. Засорнова. – Хмельницький: ХНУ, 2017. 102 с.

Оцінювання результатів кваліфікаційного екзамену

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». Кваліфікаційний екзамен оцінюється за інституційною **чотирибальною** шкалою.

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за такими критеріями:

Оцінка за інституційною шкалою	Узагальнений критерій
Відмінно	Здобувач вищої освіти глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; уміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає, логічний виклад відповіді державною мовою (в усній або у письмовій формі), демонструє якісне оформлення роботи і володіння спеціальними інструментами. Здобувач вищої освіти не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки. При відповіді допустив дві–три несуттєві похибки .
Добре	Здобувач вищої освіти виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом і фаховою термінологією, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних завдань; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання закономірностей тощо. Відповідь здобувача вищої освіти будується на основі самостійного мислення. Здобувач вищої освіти у відповіді допустив дві–три несуттєві помилки .
Задовільно	Здобувач вищої освіти виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь здобувача вищої освіти будується на рівні репродуктивного мислення, здобувач вищої освіти має слабкі знання структури курсу, допускає неточності і суттєві помилки у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно	Здобувач вищої освіти виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати теоретичні знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка "незадовільно" виставляється студенту, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення дисципліни.

Кваліфікаційний екзамен для кожного студента складається з 50 тестових завдань. Оцінювання здійснюється за чотирибальною шкалою. Відповідність набраних балів за тестове завдання оцінці, що виставляється здобувачу вищої освіти, представлена у таблиці.

Співвідношення правильних відповідей (%) і оцінки за тест

Відсоток правильних відповідей	0–59	60–74	75–89	90–100
Оцінка за 4-бальною шкалою	2	3	4	5

Якщо здобувач вищої освіти отримав негативну оцінку, то він має перездати її в установленому порядку. Оцінка з кваліфікаційного екзамену за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС встановлюється в автоматизованому режимі.

Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС наведені у таблиці Співвідношення.

**Співвідношення інституційної шкали оцінювання
і шкали оцінювання ЄКТС**

Оцінка ЄКТС	Інституційна інтервальна шкала балів	Інституційна оцінка, критерії оцінювання		
A	4,75–5,00	5	Зараховано	Відмінно – глибоке і повне опанування навчального матеріалу і виявлення відповідних умінь та навичок
B	4,25–4,74	4		Добре – повне знання навчального матеріалу з кількома незначними помилками
C	3,75–4,24	4		Добре – в загальному правильна відповідь з двома-трьома суттєвими помилками
D	3,25–3,74	3		Задовільно – неповне опанування програмного матеріалу, але достатнє для практичної діяльності за професією
E	3,00–3,24	3		Задовільно – неповне опанування програмного матеріалу, що задовольняє мінімальні критерії оцінювання
FX	2,00–2,99	2	Незараховано	Незадовільно – безсистемність одержаних знань і неможливість продовжити навчання без додаткових знань з дисципліни
F	0,00–1,99	2		Незадовільно – необхідна серйозна подальша робота і повторне вивчення дисципліни